СОЛОДКИЙ ХОКЕЙНИЙ РОМАН

Пенальті кохання

КРІСТІН В. ДЖОЙ

КРІСТІН В. ДЖОЙ

Пенальті кохання

Penalty of Love

Переклад з англійської

Переклад українською виконано за допомогою Claude (Anthropic), за єдиним глосарієм імен і термінів на всю книгу, з автоматичною перевіркою кожного розділу.

Редагування: редактор Otherwords.

Оригінал: Penalty of Love, Kristine W. Joy.

Права на оригінальний твір належать авторці та видавцю оригіналу. Цей переклад неофіційний і призначений для особистого читання.

Otherwords, 2026. otherwords.site

Кемерон

— Судді, ви лузери! Судді, ви лузери! — скандування трибун котиться стадіоном, поки я під'їжджаю до штрафного майданчика за «неспортивну поведінку».

Пфф. Ці судді просто м'якотілі.

Я сідаю на холодну лаву, а арбітр кидає на мене суворий погляд і зачиняє дверцята. Повз мене прослизає мій найкращий друг Блейз, на його губах грає усмішка. Ми обидва знаємо: діставати суперників до печінок теж частина гри.

А ця гра ще далеко не скінчилася.

Я відкидаюся на тверду стінку штрафного майданчика, серце досі калатає від адреналіну. Свист і крики з трибун дзвенять у вухах і підливають олії у вогонь, що палає в мені.

У нас нічия, 1:1, а до кінця останнього періоду п'ять хвилин. Блейз підморгує мені й займає позицію на льоду. Я бачу рішучість в його очах. Це той самий вогонь, що горить і в мені. Я вже майже п'ять років граю центральним нападником за «Атланта Глейшерз». Ми пережили разом незліченні матчі, і перемоги, і поразки, але цей відчувається інакше. Цей матч наш, варто лише простягнути руку.

Арбітр кидає шайбу на вкидання, і мій пульс прискорюється. Секунди тягнуться повільно, а моя команда відчайдушно б'ється за контроль над шайбою. Блейз налітає, перехоплює її й мчить до воріт.

Я стежу з напруженим чеканням, пальці стискають край лави так, що кісточки біліють. *Давай же.*

Блейз замахується, ключка влучає в шайбу ідеальною дугою. Час завмирає, поки вона летить до верхнього кута воріт.

Саме коли мені здається, що вона ось-ось залетить, шайба відскакує від поперечини.

Чорт!

Шайба підстрибує на льоду за кілька дюймів від воротарської лінії, а червоні й сині джерсі зливаються в одну пляму: тіла стикаються, ключки гримлять у цьому вихорі хаосу.

Шайба вислизає від Блейза просто під ключку зірки команди суперників. Той летить по льоду з блискавичною швидкістю. Трибуни затамовують подих, а він наближається до наших воріт із хижим, зосередженим поглядом.

Серце гупає в грудях, кожен м'яз волає: у бій! Але я у пастці. Мені лишається тільки безпорадно сидіти й дивитися, як суперник б'є.

Наш воротар кидається у відчайдушному стрибку, але шайба пролітає повз його витягнуту руку в рукавиці й з огидним глухим стуком влітає в сітку.

Я гепаю кулаком по склу штрафного майданчика, первісний крик дереться мені з горла: команда суперників виходить уперед на останніх хвилинах гри.

Коли охоплений адреналіном хаос на льоду вщухає, арену накриває важка тиша. Табло над нами висвітлює похмуру реальність: 2:1 на користь наших суперників.

Нарешті мій штраф закінчується.

Зі сумішшю гніву й рішучості в грудях я виїжджаю назад на лід. Наші з Блейзом погляди зустрічаються через усю арену. Ми обоє знаємо: поки не пролунав фінальний гудок, нічого не скінчено.

Команда збирається на останній ривок, і нас охоплює сталева рішучість. Ми рухаємося як одне ціле, як злагоджений механізм, що працює на спільну мету: перемогу.

Остання хвилина наближається, і в повітрі висне відчай. Ми кидаємося в тотальну атаку на ворота суперників і викладаємося повністю, щоб зробити ще одну, останню, звитяжну спробу.

Усі глядачі на ногах, їхні голоси зливаються в оглушливий рев, що відлунює в моїх кістках.

— Уперед, «Глейшерз»! Уперед, «Глейшерз»!

Піт стікає мені по чолу, груди ходять ходором від напруги, і я женуся з усіх сил, ковзаючи швидше й жорсткіше, ніж будь-коли.

Але час не на нашому боці, і не встигаємо ми й оком змигнути, як лунає фінальний гудок. Стадіон завмирає в приглушеній тиші: усвідомлення поразки опускається на нас важким тягарем.

Довкола мої товариші по команді вішають голови. Блейз падає на коліна на льоду, на його обличчі змішалися виснаження й покора. Я під'їжджаю до нього, подаю руку й підтягую його на ноги.

— Усе гаразд, друже. Наступного разу ми їм покажемо, — кажу я.

— Мені не можна було промазувати, — бурмоче Блейз, голос у нього важкий від жалю. — Це все моя провина.

Я хитаю головою й кладу руку йому на плече.

— Не картай себе. Ми перемагаємо як команда й програємо як команда.

Ми їдемо до центру майданчика, щоб потиснути руки суперникам. Біль поразки гострий, але я знаю: він лише розпалить наш голод до реваншу в наступних іграх.

Коли ми повільно сходимо з льоду, із трибуни до нас гукає вболівальник, оточений гуртом друзів.

— Гей, Блейзе! Може, наступного разу цілься у ворота!

— Ага, ага, — хихикає той, намагаючись відмахнутися.

— Тоді, може, ти *нарешті* заб'єш гол, а не розтанеш під тиском, як той вогненний *невдаха*, яким ти є! — ці зневажливі слова розтинають повітря, як ніж.

Щелепи Блейза стискаються, в очах спалахує суміш розчарування й гніву. Але, поки він не встиг відповісти, я стаю перед ним і затуляю йому цього горлопана.

— Гей, чому б тобі не спуститися й не повторити це нам в обличчя, — кидаю я виклик низьким, небезпечним голосом.

Горлопан на мить вагається, спантеличений такою несподіваною відповіддю. Але потім, самовпевнено вишкірившись, починає спускатися з трибун, підігрітий хмільною сміливістю й бажанням покрасуватися перед друзями.

Я стою на місці, готовий захищати команду й ховати Блейза від нових образ.

— Що таке, не витримуєш невинних жартів? — глузує він, і в його голосі так і сочиться пиха.

Я роблю крок уперед.

— Між жартом і неповагою є тонка межа. Ти її перейшов.

— І що ти мені зробиш? — пирхає він, випинає груди й дивиться повз мене на Блейза.

— Думаєш, на льоду це легко? Думаєш, ти зміг би краще? — гукає Блейз.

— Думаю, *будь-хто* зміг би краще, ніж ти. Нікчемний шматок...

Від цих слів у мене червоніє в очах.

Це уривок. Повна книга у форматах EPUB і PDF:
otherwords.site/uk/books/penalty-of-love/